

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1109

15.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Den anden revolution Bind II: Folkets stat

Del 6

Stats- og regeringsform

Vi nationalsocialister er ret ligeglade med spørgsmålet om statens ydre form. Fremtidens folkestat er en nationalsocialistisk Weltanschauungsstaat, hvor partiet legemliggør nationens historiske mission. Det betyder:

Den nationalsocialistiske idé er det bindende grundlag for völkisch-livet. Det er den afgørende faktor, hvorimod den formelle struktur er af forholdsvis lille betydning.

I sit politiske testamente opløste Adolf Hitler selv den enhed af stat, regering og partiledelse, som han selv udgjorde, og reorganiserede den politiske orden ved at udnævne en rigspræsident, en rigskansler og en partiminister. Faktisk virker denne ophobning af embeder upassende i det øjeblik, hvor et altomfattende geni - som vores Fører var - ikke længere holder tøjlerne.

På lang sigt giver det mening at vende tilbage til en monarkisk orden. Den forening af Europa, som vi stræber efter, og den tætte forbindelse med de andre nationer af hvid race og den islamiske kultursfære vil også have konsekvenser for forfatningsretten. Det dybere bånd mellem folkene vil give anledning til fælles institutioner, hvoraf den første er et symbolsk fælles statsoverhoved.

En personalunion mellem embedet som leder af den tyske nationalsocialistiske bevægelse og embedet som fælles statsoverhoved er imidlertid lige så vanskelig at bære for de andre folk i vores livsrum som et valg af dette højeste symbol på dette fællesskab af nationer kun af det tyske folk. På den anden side kan man ikke forvente, at den tyske nation tillader andre folk at blande sig i udformningen af dens statsliv ved at acceptere et fælles valg, som muligvis ville resultere i et ikke-tysk statsoverhoved.

Her tilbyder monarkiet en passende udvej. Desuden svarer kejserdømmet til både den tyske og den romerske occidentale tradition. Monarkiet repræsenterer legitimitet og stabilitet og løfter embedet som statsoverhoved ud af travlhed og de politiske stridigheder. Det bliver således en hvilepol i den konstant fremadskridende revolutionsproces og i vores hurtigt bevægende tidsalder med evig politisk og social forandring.

I udviklingen af tilnærmelsen mellem de tyske delstater og grænseprovinser, som havde været adskilt fra hinanden så længe, var monarkiet også i stand til at fungere som et samlende bånd. Alt i alt er der flere argumenter for end imod et tysk-romersk imperium: Det er det gamle spørgsmål for Vesten - kaos eller imperium?

Den nationalsocialistiske bevægelses tidligere afvisning af monarkistiske restaurationstendenser skyldtes den historiske nærhed til det willhelmske kejserrige og den nødvendige kamp mod reaktionens magt, som også gjorde brug af mange tyskeres monarkistiske følelser til at bekæmpe nationalsocialismen.

Det har ændret sig: Monarkismen er ikke længere en selvstændig politisk kraft i Tyskland. Derfor kan vi i dag tænke upartisk over, om den nationalsocialistiske folkestat ikke bør give sig selv en monarkisk form på lang sigt. Hvis vi nogensinde skulle beslutte at gøre det - og det er ikke et presserende politisk problem eller endda en uundværlig del af vores idé - skal vi kun være opmærksomme på to ting:

Vi skal sikre, at kejserdømmet udelukkende forbliver et symbol og forhindre reaktionære kræfter i at vinde styrke i skyggen af tronen og forsøge at føre en selvstændig "imperial" politik - det spanske eksempel viser, hvor farlig en sådan udvikling ville være, hvor netop den konge, som Franco så som garant for det nationale Spaniens stabilitet, åbnede vejen til demokratiets lavland og dermed til forfald.

Hvis vi er parate til at fjerne embedet som statsoverhoved fra enhver politisk strid og genindføre arveligt monarki, må vi på den anden side insistere på, at embedet som regeringsoverhoved altid forbliver uløseligt forbundet med embedet som partileder for NSDAP. Jeg talte oprindeligt om de tre niveauer i det völkische liv.

Det første niveau - nationens mening og opgave - formes af partiet, bestemmes til alle tider af det nationalsocialistiske verdensbillede og symboliseres muligvis af det arvelige monarkis uforanderlige form.

Det andet niveau er det daglige arbejde i regering og administration. På dette niveau står vi over for to opgaver:

- Regeringen må realisere vores bevægelses mål skridt for skridt og aldrig tabe nationens historiske opgave af syne.
- Regeringen må se og løse de voksende problemer i et højt udviklet industrisamfund.

Den første opgave handler om retningen for vores politik. Den løses gennem enhed mellem parti og stat.

Den anden opgave virker uforligneligt meget vigtigere for masserne af vores folk.

Lad ingen tage fejl:

Hvis vores folk igen sætter alt deres håb til den nationalsocialistiske bevægelse, vil det ikke være for vores verdenssyns skyld, men fordi demokrater og kommunister ikke længere kan klare problemerne og kriserne, og her er vi - som vi har været før - de eneste, der kan trække vognen ud af mudderet.

Folket vil være ligeglad med, hvad vi mener om zionismen, om vi er for monarkiet eller republikken, om regeringen er diktatorisk eller parlamentarisk. Folket vil forvente, at vi får styr på økonomien, sender udlændingene hjem, sikrer energiforsyningen, bekæmper kriminaliteten og fjerner arbejdsløsheden - for blot at nævne nogle få eksempler.

Den nationalsocialistiske folkestat vil derfor ikke være et partidiktatur. Vi vil ikke tillade eksperimenterende ideologer at dominere regeringsarbejdet. Regeringen vil stå over for vanskelige - næsten uløselige - problemer - om ikke andet så fordi vi formodentlig vil blive kaldt ind igen i sidste øjeblik for at udføre mirakler. Disse problemer skal løses af eksperter.

Hos os er det præstation og succes, der tæller - ikke partibogen!

Det vil markere afslutningen på de demokratiske "universalgeniers" tidsalder, som i går var landbrugsministre, i dag finansministre og i morgen endda forsvarsministre. "Ortodoksi" er ikke afgørende, men succes. At der alligevel føres politik på et nationalsocialistisk grundlag sikres af regeringschefen, som også

leder partiet. Men i øvrigt er det ikke partiets opgave at overtage regeringsarbejdet, men blot at overvåge det. Aktiviteten på dette andet niveau er lige så meget en profession som andre. Det kræver omhyggelig træning, hvilket vil blive diskuteret senere, og det er ikke en ideologisk legeplads eller et område for flertalsbeslutninger. Det er en servicevirksomhed for vores folk og deres historiske mission.

Hvis alle disse principper er blevet overholdt, vil nationalsocialismen etablere en ny orden og opfylde Førerens profeti:

"Nationalsocialismen vil bestemme de næste tusind år af tysk historie."

2. FESTEN

"Oprør er berettiget" - Mao Tse-tung

-

Det historiske eksempel: Kulturrevolutionen

I 1949 udråbte Mao Tse-tung Folkerepublikken Kina i Beijing. Det markerede afslutningen på en lang borgerkrig mellem de nationale kinesere og de røde kinesere.

I forbindelse med vores overvejelser om den nationalsocialistiske folkestaat bør vi ikke beskæftige os med det kommunistiske regimes præstationer, succeser, fejl og forbrydelser i Kina. I begyndelsen så det trods alt ikke ud til at adskille sig væsentligt fra andre marxistiske styresystemer, og selv bruddet mellem Moskva og Peking efter Stalins død skyldtes hovedsageligt de nationale relationer mellem Kina og Rusland og deres historie. Alt dette interesserer os ikke ideologisk. Vi ser kun på én begivenhed i Folkerepublikken Kinas politiske historie, den såkaldte "kulturrevolution", hvor maoismen ideologisk brød med den mosaiske kommunisme, og som også er vigtig for os.

Enhver verdensbilledstat, der domineres af et enkelt parti - uanset dets ideologiske orientering - står over for de samme afgørende problemer :

Det revolutionære parti, som erobrede magten i staten og indprentede sit verdenssyn i den nationale organisme, forvandler sig som regel i den efterfølgende periode som statsparti til et bureaukratisk apparat, hvis medlemmer primært er interesseret i at bevare magt, privilegier og det smidigst mulige administrative arbejde. Det revolutionære momentum tørrer ud, karrieremagere trænger sig på i partiet og fortrænger idealisterne fra den første time.

Det er et problem for CPDSU, ligesom det for eksempel var et problem for PNF, det fascistiske nationalparti i Italien. Og hvis vi er ærlige over for os selv, må vi sige, at det nationalsocialistiske tyske arbejderparti også delvist blev viklet ind i denne undergang for et statsparti:

På ingen anden måde kan man forstå "guldfasanernes" onde ord, Gaurforsvarskommissariaternes lejlighedsvis fiasko i slutningen af krigen, som trods alt var partikontorer, den pludselige opløsning af partiets millionhær efter kapitulationen, den uværdige, smiskende opportunisme hos tidligere partikammerater, der tjente og stadig tjener besættelsesmagten, og det faktum, at en ny generation først måtte vokse op, så genfødslen af den nationalsocialistiske bevægelse blev mulig.

Vi unge nationalsocialister tolererer det ikke, når de evige hyklere, fjenderne af vores folk og vores idé, fordømmer og kritiserer Det Tredje Riges parti og stat. Men vi må også selv lære at indrømme fejl og tænke over, hvordan vi kan gøre det bedre i fremtiden - i uforanderlig loyalitet over for folket og bevægelsen.

Det kinesiske kommunistparti så heller ikke ud til at kunne undslippe denne åbenlyst uundgåelige blindgyde for et statsparti. Men efter mere end et årti med total magt skræmte et af Mao Tse-tungs slogans masserne af millioner af desillusionerede og idealistiske revolutionære, især blandt de unge, og de mætte, selvtilfredse partitoppe: **Oprør er berettiget!**

Det blev sloganet for kulturrevolutionen. Uden for Kina er der kun få mennesker, der har forstået, hvad denne revolution betyder for os alle. For de fleste fremstår den som en uforståelig begivenhed i et eksotisk land. Men for revolutionære, som anser det for uundgåeligt, at et enkelt parti organiserer alle et folks kræfter, men som fortvivlede over den tilsyneladende uundgåelige udvikling af en ny "klasse", et bigwig-herredømme, blev kulturrevolutionen et fyrtårn af håb.

Oprør er berettiget!

For første gang i historien erklærede en sejrende revolutionær, at selv år efter sejren er der grund til at gøre oprør.

Revolution blev ikke længere forstået som en engangsforeteelse, men som en permanent, obligatorisk opgave! Det er den virkelige betydning af kulturrevolutionen for enhver revolutionær. Lad ingen fortælle mig, at denne kulturrevolution er "marxistisk djævlearbejde". Vi nationalsocialister står over for den samme opgave. Også vi siger:

Revolution er ikke et revolutionært partis erobring af magten, men en åndelig omvæltning, der kræver et konstant engagement og en beredvillighed til revolutionær kamp, selv efter sejren!

SA-militanterne i årene 33/34 mente ikke andet, når de talte om nødvendigheden af, at "revolutionen må fortsætte, en social revolution må følge efter den nationale", kort sagt, at den anden revolution er et obligatorisk mål for den revolutionære nationalsocialisme.

Oprør er berettiget!

Denne indsigt hos Mao Tse-tung, som Ernst Röhm lige så godt kunne have sagt allerede i 1934, skylder vi eksemplet med den kinesiske kulturrevolution. Det er derfor korrekt at placere nationalsocialismen i spændingsfeltet mellem Louis Napoleon og Mao Tse-tung. Begge historiske eksempler kan få os til at reflektere, selv om vi med rette ikke ønsker og ikke bare kan efterligne dem.

Kulturrevolutionen havde selvfølgelig også sine mørke sider! Den satte Kinas videnskabelige, tekniske og økonomiske udvikling årtier tilbage og havde i sit forløb mere til fælles med katastrofepolitik end med en ansvarlig udførelse af de opgaver, der påhviler et enkelt parti som nationens viljesbærer. Men det viser kun begrænsningerne i den stive dogmatiske marxistiske ideologi, som har en opfattelse af partiets opgave, der ikke har meget at gøre med folkets interesser.

Alt er lettere for den nationalsocialistiske bevægelse. Vi behøver ikke at gribe til så desperate midler, som kulturrevolutionen var, for at forhindre revolutionen i at størkne, fordi vi har et andet billede af partiets opgave!

Det er muligt at organisere den nationalsocialistiske bevægelse fra begyndelsen på en sådan måde, at den ikke degenererer til pampernes herredømme, selv efter dens sejr. Det er det, jeg vil vise i det følgende.

Oprør er berettiget!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGBAUORGANISATION
1934-1945 1945-1948 1948-1949

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Inhaltsstoffe von Massenmord, Verbrechen, Völkermord und Verbrechen haben nicht nur gemacht, das Karte der großen Idee unsere hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.
Alle Nationalsozialisten sind wieder ehrenvolle Völker- und Rassenkämpfer, die die Erhaltung unserer völkischen Völker (V) - zu begreifen, seine Mittel und Erziehung, Überlebendigkeit und Fortschrittlichkeit zu sein.
Die Bewegung ist eine starke geworden, aber die Größe des Reiches ist Volkland ist heute noch viel größer als in die Vergangenheit.
Der unvermeidliche Gegner ist aber dabei, die Völkermord - gegen alle völkischen Völker (V) - zu begreifen, seine Mittel und Erziehung, Überlebendigkeit und Fortschrittlichkeit zu sein.
Die "Nazi" oder "Hitler", ist ein Wahnwitz oder ein Irrsinn, ist ein Propagandamittel bewahrt oder auf einem Nationalsozialisten werden. Alle Juden Nationalsozialisten sind seine Pfeiler!
Hitler Hitler
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Forreste rapport
Interview med Molly**

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligt filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

 the NEW ORDER
Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2021 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reason are non-White immigration, culture dilution, and re-orientation.
Whether "Nazi", or "Hitler", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!
Hitler Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

**Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog**

					
---	---	---	---	---	---

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

 NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!

